

Algebra macierzy

Geoinformacja, studia stacjonarne II stopnia, I rok

wykład

1 Macierze - pojęcia podstawowe

Niech dane będą liczby naturalne m, n .

Definicja 1 *Macierzą rzeczywistą wymiaru $m \times n$ nazywamy prostokątną tablicę, której elementami są liczby rzeczywiste, ustawione w m wierszach i n kolumnach*

$$\begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \dots & a_{mn} \end{bmatrix}.$$

Macierze zwykle oznaczac będziemy wielkimi literami alfabetu, np. A, B, X . Element macierzy A występujący w i -tym wierszu i j -tej kolumnie oznaczać będziemy symbolem $a_{i,j}$. Macierz A wymiaru $m \times n$ będziemy także oznaczać symbolem $[a_{i,j}]_{m \times n}$ lub krótko $[a_{i,j}]$. Macierz $A = [a_{i,j}]_{1 \times n}$ ($A = [a_{i,j}]_{n \times 1}$) nazywać będziemy wektorem lub wektorem-wierszem (wektorem-kolumną) n -wymiarowym.

Definicja 2 *Macierz wymiaru $n \times n$ nazywamy macierzą kwadratową stopnia n ; wyrazy $a_{i,i}$ takiej macierzy tworzą przekątną.*

Przykład 3 *Przykładami macierzy są:*

$$\begin{bmatrix} 3 & -2 \\ 2,44 & 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 & 1 & 4 \\ -5 & 6 & \sqrt{3} \end{bmatrix},$$

$$\begin{bmatrix} 4 & -2 & \frac{3}{4} & \pi \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ -\frac{1}{2} \\ 8 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 7 \end{bmatrix}.$$

Przykład 4 Przykładami macierzy kwadratowej są

$$[3], \begin{bmatrix} 3 & -2 \\ 2,44 & 0 \end{bmatrix}.$$

Definicja 5 Macierz, której wszystkie elementy są równe zero nazywamy zerową, a macierz kwadratową, której wyrazy nie leżące na przekątnej są równe 0, nazywamy diagonalną. Macierz diagonalną stopnia n , której wszystkie elementy leżące na przekątnej są równe 1, nazywamy macierzą jednostkową stopnia n i oznaczamy symbolem I_n .

Przykład 6 Przykładami macierzy zerowej są

$$\begin{bmatrix} 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix},$$

natomiast przykładami macierzy diagonalnej są

$$\begin{bmatrix} 100 & 0 \\ 0 & 2 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} -1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0,5 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 4 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \pi \end{bmatrix}.$$

Macierzą jednostkową stopnia 3 jest macierz

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Definicja 7 *Macierzą trójkątną dolną (górną) nazywamy macierz, której wszystkie elementy leżące nad (pod) przekątną są równe 0.*

Przykład 8 *Przykładami macierzy trójkątnych są:*

$$\begin{bmatrix} 100 & 0 \\ 14 & 2 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} -1 & 3,3 & 1 & 5 \\ 0 & 0,5 & 2 & 5 \\ 0 & 0 & 4 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \pi \end{bmatrix}.$$

2 Działania na macierzach

Niech dane będą macierze $A = [a_{i,j}]_{m \times n}$, $B = [b_{i,j}]_{m \times n}$.

Definicja 9 *Sumą $A + B$ macierzy A i B nazywamy macierz $C = [c_{i,j}]_{m \times n}$, gdzie*

$$c_{i,j} = a_{i,j} + b_{i,j}$$

dla $1 \leq i \leq m$, $1 \leq j \leq n$, tzn.

$$\begin{bmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & \dots & a_{mn} \end{bmatrix} \pm \begin{bmatrix} b_{11} & \dots & b_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ b_{m1} & \dots & b_{mn} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{11} + b_{11} & \dots & a_{1n} + b_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} + b_{m1} & \dots & a_{mn} + b_{mn} \end{bmatrix}.$$

W analogiczny sposób definiujemy różnicę macierzy.

Przykład 10

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 4 & 5 & 6 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 7 & 8 & 9 \\ 10 & 11 & 12 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 8 & 10 & 12 \\ 14 & 16 & 18 \end{bmatrix}.$$

Definicja 11 *Iloczynem macierzy $A = [a_{i,j}]_{m \times n}$ przez liczbę $\alpha \in \mathbb{R}$ nazywamy macierz $C = [c_{i,j}]_{m \times n}$, gdzie*

$$c_{i,j} = \alpha a_{i,j}$$

dla $1 \leq i \leq m, 1 \leq j \leq n$, tzn.

$$\alpha \begin{bmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & \dots & a_{mn} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \alpha a_{11} & \dots & \alpha a_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha a_{m1} & \dots & \alpha a_{mn} \end{bmatrix}.$$

Przykład 12

$$10 \begin{bmatrix} 2 & 4 \\ 6 & 8 \\ 0 & 10 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 20 & 40 \\ 60 & 80 \\ 0 & 100 \end{bmatrix}.$$

Własności powyższych działań na macierzach opisuje następujące twierdzenie.

Twierdzenie 13 *Niech A, B, C będą macierzami tego samego wymiaru i α, β liczbami rzeczywistymi. Wówczas*

1. $A + B = B + A$

2. $(A + B) + C = A + (B + C)$

3. $A + 0 = 0 + A = A$

4. $A + (-A) = 0$

5. $\alpha(A + B) = \alpha A + \alpha B$

6. $(\alpha + \beta)A = \alpha A + \beta A$

7. $1 \cdot A = A$

8. $(\alpha\beta)A = \alpha(\beta A)$

Uwaga 14 *W powyższym twierdzeniu znak sumy można zastąpić znakiem różnicy (z wyjątkiem własności 4)*

Określmy jeszcze jedno działanie na macierzach.

Definicja 15 Iloczynem macierzy $A = [a_{i,j}]_{m \times n}$, $B = [b_{i,j}]_{n \times k}$ nazywamy macierz $C = [c_{i,j}]_{m \times k}$, gdzie

$$c_{i,j} = a_{i,1}b_{1,j} + a_{i,2}b_{2,j} + \dots + a_{i,n}b_{n,j}$$

dla $1 \leq i \leq m$, $1 \leq j \leq k$.

Przykład 16

$$\begin{aligned} & \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 4 & 5 & 6 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 4 \\ 6 & 8 \\ 0 & 10 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 1 \cdot 2 + 2 \cdot 6 + 3 \cdot 0 & 1 \cdot 4 + 2 \cdot 8 + 3 \cdot 10 \\ 4 \cdot 2 + 5 \cdot 6 + 6 \cdot 0 & 4 \cdot 4 + 5 \cdot 8 + 6 \cdot 10 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 14 & 50 \\ 38 & 116 \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

Własności iloczynu macierzy opisuje następujące twierdzenie.

Twierdzenie 17 Niech A , B i C będą macierzami odpowiednich wymiarów, α liczbą rzeczywistą. Wówczas

1. $A(B \pm C) = AB \pm AC$
2. $(A \pm B)C = AC \pm BC$
3. $A(\alpha B) = (\alpha A)B = \alpha(AB)$
4. $(AB)C = A(BC)$
5. $AI_n = I_m A = A$

Uwaga 18 Na ogół, mnożenie macierzy kwadratowych nie jest przemienne, tzn. $AB \neq BA$.

Niech $A = [a_{i,j}]$ będzie macierzą wymiaru $m \times n$. Macierzą transponowaną do macierzy A nazywamy macierz $B = [b_{i,j}]$ wymiaru $n \times m$ taką, że

$$b_{i,j} = a_{j,i}$$

dla $1 \leq i \leq n$, $1 \leq j \leq m$. Macierz transponowaną do macierzy A oznaczać będziemy symbolem A^T .

Uwaga 19 Przy transponowaniu macierzy, kolejne jej wiersze stają się kolejnymi kolumnami macierzy transponowanej.

Przykład 20

$$A = \begin{bmatrix} 1 & -2 & 0 \\ 3 & 5 & -4 \end{bmatrix}, \quad A^T = \begin{bmatrix} 1 & 3 \\ -2 & 5 \\ 0 & 4 \end{bmatrix}$$

Własności operacji transponowania macierzy opisuje następujące twierdzenie.

Twierdzenie 21 Niech A , B będą macierzami odpowiednich wymiarów, α liczbą rzeczywistą, n - liczbą naturalną. Wówczas

1. $(A + B)^T = A^T + B^T$

2. $(A^T)^T = A$

3. $(\alpha A)^T = \alpha A^T$

4. $(AB)^T = B^T A^T$

5. $(A^n)^T = (A^T)^n$

W dalszym ciągu, macierz kwadratową A nazywać będziemy macierzą symetryczną (antysymetryczną), gdy $A^T = A$ ($A^T = -A$).

3 Wyznacznik macierzy

Wyznacznikiem macierzy kwadratowej nazywamy funkcję, która każdej macierzy kwadratowej $A = [a_{i,j}]$ przyporządkowuje liczbę rzeczywistą $\det A$, zadaną w sposób indukcyjny:

1. jeśli macierz A ma stopień $n = 1$, to $\det A = a_{1,1}$

2. jeśli macierz A ma stopień $n \geq 2$, to

$$\det A = (-1)^{1+1}a_{11} \det A_{11} + \dots + (-1)^{1+n}a_{1n} \det A_{1n},$$

gdzie $A_{i,j}$ oznacza macierz stopnia $n-1$ powstałą z macierzy A przez skreślenie i -tego wiersza i j -tej kolumny.

Wyznacznik macierzy A oznaczany jest także symbolem $|A|$.

Reguła obliczania wyznacznika macierzy stopnia drugiego:

$$\det \begin{bmatrix} a & b \\ c & d \end{bmatrix} = ad - cb.$$

Przykład 22

$$\det \begin{bmatrix} 3 & 4 \\ -2 & 7 \end{bmatrix} = 3 \cdot 7 - (-2) \cdot 4 = 29$$

Reguła obliczania wyznacznika macierzy stopnia trzeciego:

$$\det \begin{bmatrix} a & b & c \\ d & e & f \\ g & h & i \end{bmatrix} = (aei + dhc + gbf) - (ceg + fha + ibd).$$

$$\begin{array}{ccc} a & b & c \\ d & e & f \end{array}$$

Przykład 23

$$\det \begin{bmatrix} 2 & 5 & 8 \\ 3 & -1 & -7 \\ 1 & -4 & 6 \end{bmatrix} = (-12 - 96 - 35) - (-8 + 56 + 90) = -5.$$

$$\begin{array}{ccc} 2 & 5 & 8 \\ 3 & -1 & -7 \end{array}$$

Uwaga 24 Powyższej reguły nie można stosować do obliczania wyznaczników macierzy wyższych stopni.

Interpretacja geometryczna wyznacznika drugiego stopnia: Jeśli D jest równoległobokiem rozpiętym na wektorach $\vec{u} = (a, b)$, $\vec{v} = (c, d)$, to pole $|D|$ tego równoległoboku wyraża się wzorem

$$|D| = \left| \det \begin{bmatrix} a & b \\ c & d \end{bmatrix} \right|.$$

Interpretacja geometryczna wyznacznika trzeciego stopnia: Jeśli V jest równoległościanem rozpiętym na wektorach $\vec{u} = (a, b, c)$, $\vec{v} = (d, e, f)$, $\vec{w} = (g, h, i)$, to objętość $|V|$ tego równoległościanu wyraża się wzorem

$$|V| = \left| \det \begin{bmatrix} a & b & c \\ d & e & f \\ g & h & i \end{bmatrix} \right|.$$

Definicja 25 Niech $A = [a_{i,j}]$ będzie macierzą kwadratową stopnia $n \geq 2$. Dopełnieniem algebraicznym elementu $a_{i,j}$ nazywamy liczbę

$$D_{i,j} = (-1)^{i+j} \det A_{ij}.$$

Ważnym, z praktycznego punktu widzenia jest następujące twierdzenie o **rozwinęciu Laplace’a** wyznacznika.

Twierdzenie 26 Niech $A = [a_{i,j}]$ będzie macierzą kwadratową stopnia $n \geq 2$ i niech $1 \leq i, j \leq n$ będą ustalonymi liczbami naturalnymi. Wówczas,

$$\det A = a_{i1}D_{i1} + \dots + a_{in}D_{in} = a_{1j}D_{1j} + \dots + a_{nj}D_{nj}.$$

Wyznacznik macierzy trójkątnej dolnej lub górnej jest równy iloczynowi elementów leżących na głównej przekątnej:

$$\det \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ 0 & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & a_{nn} \end{bmatrix} = a_{11} \cdot \dots \cdot a_{nn},$$

$$\det \begin{bmatrix} a_{11} & 0 & \dots & 0 \\ a_{21} & a_{22} & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{bmatrix} = a_{11} \cdot \dots \cdot a_{nn}.$$

Prawdziwe jest także twierdzenie ogólniejsze.

Twierdzenie 27 *Wyznacznik macierzy*

$$\begin{bmatrix} A_1 & \text{dow.} & \dots & \text{dow.} \\ 0 & A_2 & \dots & \text{dow.} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & A_k \end{bmatrix},$$

gdzie $A_1, \dots, A_k$ są macierzami kwadratowymi, niekoniecznie tych samych stopni, a symbol „0” oznacza macierz zerową, zaś symbol „dow.” - dowolną macierz odpowiednich wymiarów, wyraża się wzorem

$$\det \begin{bmatrix} A_1 & \text{dow.} & \dots & \text{dow.} \\ 0 & A_2 & \dots & \text{dow.} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & A_k \end{bmatrix} = \det A_1 \cdot \dots \cdot \det A_k$$

Przykład 28

$$\det \begin{bmatrix} 2 & -4 & 5 & 3 & 7 & 4 \\ 0 & 3 & 7 & 2 & 2 & 9 \\ 0 & 2 & 1 & 8 & 1 & 9 \\ 0 & 0 & 0 & 2 & 5 & 8 \\ 0 & 0 & 0 & 3 & -1 & -7 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & -4 & 6 \end{bmatrix} = 2 \cdot (-11) \cdot (-5) = 110$$

Do obliczania wyznacznika macierzy można wykorzystać następujące własności.

I. Wyznacznik macierzy kwadratowej, zawierającej zerową kolumnę (zerowy wiersz) jest równy 0

$$\det \begin{bmatrix} a_{11} & \dots & 0 & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & \dots & 0 & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \ddots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & \dots & 0 & \dots & a_{nn} \end{bmatrix} = 0.$$

II. Wyznacznik macierzy kwadratowej zmieni znak, jeśli przestawimy dwie kolumny (dwa wiersze)

$$\det \begin{bmatrix} & a_{1i} & \dots & a_{1j} & \\ & a_{2i} & \dots & a_{2j} & \\ \dots & \vdots & \dots & \vdots & \dots \\ & a_{ni} & \dots & a_{nj} & \end{bmatrix} = -\det \begin{bmatrix} & a_{1j} & \dots & a_{1i} & \\ & a_{2j} & \dots & a_{2i} & \\ \dots & \vdots & \dots & \vdots & \dots \\ & a_{nj} & \dots & a_{ni} & \end{bmatrix}.$$

III. Wyznacznik macierzy kwadratowej mającej dwie jednakowe kolumny (wiersze) jest równy zero

$$\det \begin{bmatrix} & \alpha & \dots & \alpha & \\ & \beta & \dots & \beta & \\ \dots & \vdots & \dots & \vdots & \dots \\ & \omega & \dots & \omega & \end{bmatrix} = 0$$

IV. Jeżeli wszystkie elementy pewnej kolumny (wiersza) macierzy kwadratowej zawierają wspólny czynnik, to czynnik ten można wyłączyć przed wyznacznik tej macierzy

$$\det \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & ca_{1j} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & ca_{2j} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & ca_{nj} & \dots & a_{nn} \end{bmatrix} = c \det \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1j} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2j} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nj} & \dots & a_{nn} \end{bmatrix}$$

Przykład 29

$$\det \begin{bmatrix} 7 & 4 \\ 2 & 6 \end{bmatrix} = 2 \det \begin{bmatrix} 7 & \frac{4}{2} \\ 2 & \frac{6}{2} \end{bmatrix}$$

V. Wyznacznik macierzy kwadratowej, w której j -ta kolumna (i -ty wiersz) jest sumą dwóch wektorów jest równy sumie wyznaczników dwóch macierzy, w których j -te kolumny (i -te wiersze) są równe składowym wektorom

$$\begin{aligned} & \det \begin{bmatrix} a_{11} & \dots & a_{1j} + a'_{1j} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & \dots & a_{2j} + a'_{2j} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \ddots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & \dots & a_{nj} + a_{nj'} & \dots & a_{nn} \end{bmatrix} \\ = & \det \begin{bmatrix} a_{11} & \dots & a_{1j} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & \dots & a_{2j} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \ddots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & \dots & a_{nj} & \dots & a_{nn} \end{bmatrix} + \det \begin{bmatrix} a_{11} & \dots & a'_{1j} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & \dots & a'_{2j} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \ddots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & \dots & a_{nj'} & \dots & a_{nn} \end{bmatrix} \end{aligned}$$

Przykład 30

$$\det \begin{bmatrix} 1 & 1+1 \\ 4 & 1+2 \end{bmatrix} = \det \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 4 & 1 \end{bmatrix} + \det \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 4 & 2 \end{bmatrix}$$

VI. Wyznacznik macierzy nie zmienia się, jeśli do elementów dowolnej kolumny (wiersza) dodamy odpowiadające im elementy innej kolumny (wiersza) tej macierzy pomnożone przez dowolną liczbę

$$\begin{aligned} & \det \begin{bmatrix} a_{11} & \dots & a_{1i} & \dots & a_{1j} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & \dots & a_{2i} & \dots & a_{2j} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \ddots & \vdots & \ddots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & \dots & a_{ni} & \dots & a_{nj} & \dots & a_{nn} \end{bmatrix} \\ = & \det \begin{bmatrix} a_{11} & \dots & a_{1i} + ca_{1j} & \dots & a_{1j} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & \dots & a_{2i} + ca_{2j} & \dots & a_{2j} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \ddots & \vdots & \ddots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & \dots & a_{ni} + ca_{nj} & \dots & a_{nj} & \dots & a_{nn} \end{bmatrix} \end{aligned}$$

Przykład 31

$$\det \begin{bmatrix} 5 & 2 & 8 \\ 1 & 3 & 7 \\ 4 & 1 & 6 \end{bmatrix} = \det \begin{bmatrix} 5 + 2 \cdot 8 & 2 & 8 \\ 1 + 2 \cdot 7 & 3 & 7 \\ 4 + 2 \cdot 6 & 1 & 6 \end{bmatrix}$$

VII. Wyznacznik danej macierzy kwadratowej i wyznacznik macierzy doń transponowanej są równe

$$\det A = \det A^T.$$

Przydatne jest następujące twierdzenie.

Twierdzenie 32 *Jeśli A i B są macierzami kwadratowymi tego samego stopnia, to*

$$\det(AB) = \det A \cdot \det B.$$

Wniosek 33 *Dla dowolnego $n \in \mathbb{N}$ mamy*

$$\det(A^n) = (\det A)^n.$$

Uwaga 34 *Na ogół wyznacznik sumy macierzy nie jest równy sumie wyznaczników.*

Algorytm Gaussa obliczenia wyznaczników

Niech $A = [a_{ij}]$ będzie macierzą kwadratową stopnia $n \geq 3$ i niech $a_{11} \neq 0$

Wówczas stopień wyznacznika można obniżyć, stosując następującą procedurę:

$$\det A \stackrel{w_1}{\equiv} a_{11} \det \begin{bmatrix} 1 & \frac{a_{12}}{a_{11}} & \dots & \frac{a_{1n}}{a_{11}} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{bmatrix}$$

$$\begin{matrix} w_2 - a_{21}w_1 \\ w_3 - a_{31}w_1 \\ \vdots \\ = \end{matrix} a_{11} \det \begin{bmatrix} 1 & \frac{a_{12}}{a_{11}} & \dots & \frac{a_{1n}}{a_{11}} \\ 0 & a'_{22} & \dots & a'_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & a'_{n2} & \dots & a'_{nn} \end{bmatrix} = a_{11} \det \begin{bmatrix} a'_{22} & \dots & a'_{2n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a'_{n2} & \dots & a'_{nn} \end{bmatrix}$$

gdzie $a'_{ij} = a_{ij} - a_{i1} \frac{a_{1j}}{a_{11}}$ (zamiast elementu a_{11} można wybrać inny niezerowy element i przekształcać odpowiednie wiersze).

Przykład 35

$$\begin{aligned} \det \begin{bmatrix} 2 & 8 & 4 \\ 3 & 5 & 7 \\ -4 & 2 & 1 \end{bmatrix} &\stackrel{\frac{w_1}{a_{11}}}{=} 2 \det \begin{bmatrix} 1 & 4 & 2 \\ 3 & 5 & 7 \\ -4 & 2 & 1 \end{bmatrix} \stackrel{\substack{w_2 - 3w_1 \\ w_3 + 4w_1}}{=} 2 \cdot \det \begin{bmatrix} 1 & 4 & 2 \\ 0 & -7 & 1 \\ 0 & 18 & 9 \end{bmatrix} \\ &= 2 \cdot \det \begin{bmatrix} -7 & 1 \\ 18 & 9 \end{bmatrix} 2(-63 - 18) = -162 \end{aligned}$$

4 Macierz odwrotna

Niech A będzie macierzą kwadratową stopnia n . Macierzą odwrotną do macierzy A nazywamy macierz A^{-1} , która spełnia warunek

$$AA^{-1} = A^{-1}A = I_n$$

gdzie I_n jest macierzą jednostkową stopnia n .

Uwaga 36 Dowodzi się, że jeśli istnieje macierz B taka, że $AB = I_n$, to również $BA = I_n$.

Jeżeli macierz A ma macierz odwrotną to nazywamy ją odwracalną. Macierz odwrotna jest określona jednoznacznie.

Przykład 37 Nie istnieje macierz odwrotna do macierzy $A = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}$. Istotnie,

bowiem gdyby istniała macierz $B = \begin{bmatrix} b_{11} & b_{12} \\ b_{21} & b_{22} \end{bmatrix}$ taka, że $AB = I_2$, to w szczególności byłoby

$$0 \cdot b_{11} + 0 \cdot b_{21} = 1,$$

co nie jest prawdą dla żadnych liczb b_{11}, b_{21} .

Przykład 38 Istnieje macierz odwrotna do macierzy $A = \begin{bmatrix} 3 & 2 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$. Rzeczywiście, istnieją bowiem liczby b_{11} , b_{12} , b_{21} , b_{22} spełniające równości

$$3 \cdot b_{11} + 2 \cdot b_{21} = 1$$

$$3 \cdot b_{12} + 2 \cdot b_{22} = 0$$

$$0 \cdot b_{11} + 1 \cdot b_{21} = 0$$

$$0 \cdot b_{12} + 1 \cdot b_{22} = 1$$

(wystarczy rozwiązać układ równań złożony z pierwszego i trzeciego równania oraz układ równań złożony z drugiego i czwartego równania). Macierzą odwrotną do A jest macierz $A = \begin{bmatrix} \frac{1}{3} & -\frac{2}{3} \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$.

Definicja 39 Macierz kwadratową A nazywamy macierzą osobliwą, gdy

$$\det A = 0.$$

W przeciwnym przypadku mówimy, że macierz A jest nieosobliwa.

Prawdziwe jest następujące twierdzenie.

Twierdzenie 40 Macierz kwadratowa A jest odwracalna wtedy i tylko wtedy, gdy jest nieosobliwa. W takim przypadku

$$A^{-1} = \frac{1}{\det A} \begin{bmatrix} D_{11} & D_{12} & \dots & D_{1n} \\ D_{21} & D_{22} & \dots & D_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ D_{n1} & D_{n2} & \dots & D_{nn} \end{bmatrix}^T$$

gdzie D_{ij} oznacza dopełnienie algebraiczne elementu a_{ij} macierzy A .

Przykład 41

$$\begin{bmatrix} a & b \\ c & d \end{bmatrix}^{-1} = \frac{1}{ad - cb} \begin{bmatrix} d & -b \\ -c & a \end{bmatrix}$$

Własności macierzy odwrotnych opisuje poniższe twierdzenie.

Twierdzenie 42 *Jeśli macierze A , B tego samego wymiaru są odwracalne, $\alpha \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$, $n \in \mathbb{N}$, to A^{-1} , A^T , AB , αA , A^n także są odwracalne, przy czym*

1. $\det(A^{-1}) = (\det A)^{-1}$

2. $(A^{-1})^{-1} = A$

3. $(A^T)^{-1} = (A^{-1})^T$

4. $(AB)^{-1} = B^{-1}A^{-1}$

5. $(\alpha A)^{-1} = \frac{1}{\alpha}(A^{-1})$

6. $(A^n)^{-1} = (A^{-1})^n$

Algorytm Gaussa wyznaczania macierzy odwrotnej

Można także określić bezwyznacznikowy algorytm znajdowania macierzy odwrotnej, nazywany metodą przekształceń elementarnych lub algorytmem Gaussa (przy założeniu, że macierz odwrotna istnieje). Polega on na sprowadzeniu macierzy $[A \mid I]$ do postaci $[I \mid B]$ przy pomocy operacji elementarnych na wierszach macierzy $[A \mid I]$, tzn.

- przestawianie wierszy - $w_i \longleftrightarrow w_j$
- mnożenie wierszy przez stałe różne od zera - cw_i
- dodawanie do elementów dowolnego wiersza odpowiadających im elementów innego wiersza pomnożonego przez dowolną liczbę - $w_i + cw_j$

Stosując powyższe operacje elementarne, macierz jednostkową I uzyskujemy z macierzy A w dwóch krokach.

I krok Pierwszy krok polega na otrzymaniu macierzy trójkątnej górnej z jedynkami na przekątnej. Uzyskujemy to w następujący sposób: jeśli $a_{11} \neq 0$, to wiersze $w_1, \dots, w_n$ przekształcamy na wiersze $w'_1, \dots, w'_n$ wg reguły

$$\begin{cases} w'_1 = \frac{w_1}{a_{11}} \\ w'_2 = w_2 - a_{21}w'_1 \\ \vdots \\ w'_n = w_n - a_{n1}w'_1 \end{cases}$$

Jeśli natomiast $a_{11} = 0$, to wiersze macierzy A przestawiamy tak, by w lewym górnym rogu znalazł się element różny od zera. Dalej, wykonujemy w/w operacje. Postępowanie to kontynuujemy w odniesieniu do macierzy coraz niższych stopni, aż do uzyskania macierzy

$$\begin{bmatrix} 1 & b_{12} & \dots & b_{1n} \\ 0 & 1 & \dots & b_{2n} \\ \dots & \dots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 1 \end{bmatrix}$$

II krok Drugi krok polega na otrzymaniu macierzy jednostkowej

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 1 \end{bmatrix}$$

w wyniku przekształcenia wierszy $w'_1, \dots, w'_n$ na wiersze $w''_1, \dots, w''_n$ wg wzorów

$$\begin{cases} w''_n = w'_n \\ w''_{n-1} = w'_{n-1} - b_{n-1,n}w''_n \\ w''_{n-2} = w'_{n-2} - b_{n-2,n-1}w''_{n-1} - b_{n-2,n}w''_n \\ \vdots \\ w''_1 = w'_1 - b_{12}w''_2 - b_{13}w''_3 - \dots - b_{1n}w''_n \end{cases}$$

Przykład 43 Znaleźć macierz odwrotną do macierzy

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 & 0 \\ 1 & 3 & 1 \\ 0 & 2 & 3 \end{bmatrix}$$

Otóż, postępując zgodnie z algorytmem Gaussa, otrzymujemy kolejno

$$\begin{aligned} & \left[\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 2 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 3 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 2 & 3 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right] \\ & \left[\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 2 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & -1 & 1 & 0 \\ 0 & 2 & 3 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right], \\ & \left[\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 2 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & -1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 2 & -2 & 1 \end{array} \right]. \end{aligned}$$

Następnie

$$\begin{aligned} & \left[\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 2 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & -3 & 3 & -1 \\ 0 & 0 & 1 & 2 & -2 & 1 \end{array} \right], \\ & \left[\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 0 & 0 & 7 & -6 & 2 \\ 0 & 1 & 0 & -3 & 3 & -1 \\ 0 & 0 & 1 & 2 & -2 & 1 \end{array} \right]. \end{aligned}$$

Szukana macierzą odwrotną jest macierz

$$\begin{bmatrix} 7 & -6 & 2 \\ -3 & 3 & -1 \\ 2 & -2 & 1 \end{bmatrix}.$$

5 Rząd macierzy

Definicja 44 Niech A będzie dowolną macierzą wymiaru $m \times n$ oraz niech $1 \leq k \leq \min\{m, n\}$. Minorem stopnia k macierzy A nazywamy wyznacznik macierzy kwadratowej powstałej z macierzy A poprzez wybór k wierszy i k kolumn.

Przykład 45 Niżej, w macierzy wymiaru 3×4 zaznaczono elementy tworzące przykładowe minory stopnia drugiego i trzeciego

$$\begin{bmatrix} \boxed{7} & -6 & \boxed{2} & 2 \\ -3 & 3 & -1 & 5 \\ \boxed{2} & -2 & \boxed{1} & 9 \end{bmatrix}, \quad \begin{bmatrix} \boxed{7} & \boxed{-6} & \boxed{2} & 2 \\ \boxed{-3} & \boxed{3} & \boxed{-1} & 5 \\ \boxed{2} & \boxed{-2} & \boxed{1} & 9 \end{bmatrix}.$$

Definicja 46 Rzędem macierzy nazywamy największy stopień jej niezerowego minora. Przyjmujemy, że rząd dowolnej macierzy zerowej jest równy 0.

Rząd macierzy będziemy oznaczać symbolem rzA lub $rankA$.

Własności rzędu macierzy opisuje poniższe twierdzenie.

Twierdzenie 47 Dla dowolnej macierzy A wymiaru $m \times n$ zachodzi:

1. $0 \leq rzA \leq \min\{m, n\}$
2. rząd macierzy nieosobliwej jest równy jej stopniowi
3. $rz(A^T) = rzA$
4. rząd macierzy diagonalnej jest równy liczbie jej niezerowych elementów

Operacje elementarne nie zmieniające rzędu macierzy opisuje kolejne twierdzenie.

Twierdzenie 48 Rząd macierzy nie ulega zmianie, gdy

1. przestawimy dwa wiersze (kolumny)
2. wiersz (kolumnę) pomnożymy przez liczbę różną od zera

3. do wiersza (kolumny) dodamy inny wiersz (kolumnę) pomnożony przez dowolną liczbę

Ważnym pojęciem w kontekście rzędu macierzy jest tzw. macierz schodkowa.

Definicja 49 *Macierz nazywamy schodkową, gdy pierwsze niezerowe elementy (tzw. schodki) w kolejnych niezerowych wierszach tej macierzy znajdują się w kolumnach o rosnących numerach. Przyjmujemy, że macierz o jednym niezerowym wierszu, a także dowolna macierz zerowa, są macierzami schodkowymi.*

Przykład 50 *Podane niżej macierze są schodkowe*

$$\begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & \mathbf{3} & -1 & 5 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} \mathbf{1} & 0 & 4 & 3 & 0 & 2 \\ 0 & \mathbf{5} & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \mathbf{7} & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & \mathbf{3} \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} \mathbf{1} & 2 & 0 \\ 0 & \mathbf{5} & 4 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \mathbf{5} \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 & 0 & \mathbf{4} & 3 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & \mathbf{2} & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \mathbf{7} \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

Twierdzenie 51 *Rząd macierzy schodkowej jest równy liczbie jej niezerowych wierszy (tj. liczbie schodków).*

Uwaga 52 *Do sprowadzania dowolnej macierzy do postaci schodkowej wykorzystuje się operacje elementarne nie zmieniające rzędu macierzy (postępując w/g algorytmu Gaussa). Przy przekształcaniu macierzy (dla przejrzystości zapisu) należy skreślić wiersze (kolumny) zerowe lub też jeden z dwóch wierszy (kolumn) proporcjonalnych do siebie.*

Przykład 53 *Wyznamy rząd macierzy, sprowadzając ją do postaci schodkowej*

przy pomocy algorytmu Gaussa:

$$\begin{aligned}
 rz \begin{bmatrix} 2 & 5 & 1 \\ 3 & 0 & -6 \\ -1 & 4 & 6 \\ 1 & 2 & 0 \end{bmatrix} &= rz \begin{bmatrix} 1 & \frac{5}{2} & \frac{1}{2} \\ 3 & 0 & -6 \\ -1 & 4 & 6 \\ 1 & 2 & 0 \end{bmatrix} = rz \begin{bmatrix} 1 & \frac{5}{2} & \frac{1}{2} \\ 0 & -\frac{15}{2} & -\frac{15}{2} \\ 0 & \frac{13}{2} & \frac{13}{2} \\ 0 & -\frac{1}{2} & -\frac{1}{2} \end{bmatrix} \\
 &= rz \begin{bmatrix} 1 & \frac{5}{2} & \frac{1}{2} \\ 0 & -\frac{15}{2} & -\frac{15}{2} \\ 0 & \frac{13}{2} & \frac{13}{2} \\ 0 & \frac{13}{2} & \frac{13}{2} \end{bmatrix} = rz \begin{bmatrix} 1 & \frac{5}{2} & \frac{1}{2} \\ 0 & -\frac{15}{2} & -\frac{15}{2} \\ 0 & -\frac{15}{2} & -\frac{15}{2} \\ 0 & -\frac{15}{2} & -\frac{15}{2} \end{bmatrix}
 \end{aligned}$$

A więc $rz A = 2$.

6 Układy równań liniowych

Układem m równań liniowych z n niewiadomymi $x_1, \dots, x_n$, gdzie $m, n \in \mathbb{N}$, nazywamy układ równań postaci

$$\begin{cases} a_{11}x_1 + \dots + a_{1n}x_n = b_1 \\ \dots \\ a_{m1}x_1 + \dots + a_{mn}x_n = b_m \end{cases}$$

gdzie a_{ij}, b_i są ustalonymi liczbami rzeczywistymi dla $1 \leq i \leq m, 1 \leq j \leq n$.

Rozwiązaniem układu równań liniowych nazywamy ciąg $(x_1, \dots, x_n)$ liczb rzeczywistych spełniających ten układ. Układ równań, który nie ma rozwiązania nazywamy sprzecznym.

Powyższy układ równań liniowych można zapisać w postaci macierzowej (macierzowo-wektorowej) w następujący sposób

$$AX = B,$$

gdzie

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \dots & a_{mn} \end{bmatrix}, \quad X = \begin{bmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} b_1 \\ \vdots \\ b_n \end{bmatrix}.$$

Macierz A nazywamy macierzą główną układu równań liniowych, wektor X - wektorem niewiadomych, B - kolumną wyrazów wolnych. W przypadku małej liczby niewiadomych będziemy je zwykle oznaczać małymi literami $x, y, z, \dots$

Przykład 54 *Postać macierzowa układu równań*

$$\begin{cases} x - y = 0 \\ y + z = 2 \\ z = -5 \end{cases}$$

jest następująca

$$\begin{bmatrix} 1 & -1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 2 \\ -5 \end{bmatrix}$$

Układ postaci

$$AX = 0,$$

gdzie A jest macierzą wymiaru $m \times n$, natomiast 0 jest wektorem zerowym wymiaru m , nazywamy układem jednorodnym. Układ postaci

$$AX = B, \tag{1}$$

gdzie B jest wektorem niezerowym wymiaru m , nazywamy układem niejednorodnym. Łatwo widzieć, że jednym z rozwiązań układu jednorodnego jest wektor zerowy

$$X = \begin{bmatrix} 0 \\ \vdots \\ 0 \end{bmatrix}$$

wymiaru n , gdzie n oznacza liczbę kolumn macierzy A .

Układem Cramera nazywamy układ postaci (1), w którym macierz A jest macierzą kwadratową nieosobliwą.

Fundamentalny wynik dotyczący układu Cramera zawiera następujące

Twierdzenie 55 Układ Cramera ma dokładnie jedno rozwiązanie X . Rozwiązanie to określone jest wzorem

$$X = \frac{1}{\det A} \begin{bmatrix} \det A_1 \\ \vdots \\ \det A_n \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \frac{\det A_1}{\det A} \\ \vdots \\ \frac{\det A_n}{\det A} \end{bmatrix},$$

gdzie n oznacza stopień macierzy A , natomiast A_j dla $1 \leq j \leq n$ oznacza macierz A , w której j -tą kolumnę zastąpiono kolumną wyrazów wolnych B .

Równość określającą rozwiązanie X układu Cramera nazywamy wzorem Cramera. Wzór ten, po rozpisaniu, przyjmuje postać

$$x_1 = \frac{\det A_1}{\det A}, \dots, x_n = \frac{\det A_n}{\det A},$$

gdzie $X = (x_1, \dots, x_n)$.

Przykład 56 Korzystając ze wzoru Cramera, podać rozwiązanie układu

$$\begin{cases} x + 5y = 2 \\ -3x + 6y = 15 \end{cases}.$$

Zapiszmy najpierw układ w postaci macierzowej

$$\begin{bmatrix} 1 & 5 \\ -3 & 6 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 \\ 15 \end{bmatrix}$$

Jest to układ Cramera, ponieważ $\det \begin{bmatrix} 1 & 5 \\ -3 & 6 \end{bmatrix} = 6 + 15 = 21 \neq 0$. Zatem rozwiązaniem układu jest para liczb

$$\begin{aligned} x &= \frac{\det \begin{bmatrix} 2 & 5 \\ 15 & 6 \end{bmatrix}}{21} = \frac{12 - 75}{21} = -\frac{63}{21} = -3 \\ y &= \frac{\det \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -3 & 15 \end{bmatrix}}{21} = \frac{15 + 6}{21} = 1 \end{aligned}$$

Rozwiązanie układu Cramera można też uzyskać przy pomocy macierzy odwrotnej

$$X = A^{-1}B.$$

Przykład 57 *Rozwiązać poniższy układ przy pomocy macierzy odwrotnej*

$$\begin{cases} x + 4y = 2 \\ x + 5y = 6 \\ 2x + 10y + 6z = 12 \end{cases}.$$

Najpierw zapiszmy układ w postaci macierzowej

$$\begin{bmatrix} 1 & 4 & 0 \\ 1 & 5 & 0 \\ 2 & 10 & 6 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 \\ 6 \\ 12 \end{bmatrix}$$

Sprawdźmy, czy układ jest układem Cramera. Otóż

$$\det \begin{bmatrix} 1 & 4 & 0 \\ 1 & 5 & 0 \\ 2 & 10 & 6 \end{bmatrix} = 6(-1)^{3+3} \det \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ 1 & 5 \end{bmatrix} = 6 \neq 0$$

Wyznaczmy teraz macierz odwrotną do macierzy $A = \begin{bmatrix} 1 & 4 & 0 \\ 1 & 5 & 0 \\ 2 & 10 & 6 \end{bmatrix}$. Mamy

$$\begin{aligned} & \left[\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 4 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 5 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 2 & 10 & 6 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right] \\ & \left[\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 4 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & -1 & 1 & 0 \\ 0 & 2 & 6 & -2 & 0 & 1 \end{array} \right], \\ & \left[\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 4 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & -1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 6 & 0 & -2 & 1 \end{array} \right], \\ & \left[\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 4 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & -1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & -\frac{1}{3} & \frac{1}{6} \end{array} \right]. \end{aligned}$$

I dalej,

$$\begin{aligned} & \left[\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 4 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & -1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & -\frac{1}{3} & \frac{1}{6} \end{array} \right], \\ & \left[\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 0 & 0 & 5 & -4 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & -1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & -\frac{1}{3} & \frac{1}{6} \end{array} \right]. \end{aligned}$$

Zatem $A^{-1} = \begin{bmatrix} 5 & -4 & 0 \\ -1 & 1 & 0 \\ 0 & -\frac{1}{3} & \frac{1}{6} \end{bmatrix}$. W konsekwencji

$$X = A^{-1}B = \begin{bmatrix} 5 & -4 & 0 \\ -1 & 1 & 0 \\ 0 & -\frac{1}{3} & \frac{1}{6} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 \\ 6 \\ 12 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 5 \cdot 2 + (-4) \cdot 6 \\ (-1) \cdot 2 + 1 \cdot 6 \\ (-\frac{1}{3}) \cdot 6 + \frac{1}{6} \cdot 12 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -14 \\ 4 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

Problem rozwiązywalności układu równań liniowych (niekoniecznie układu Cramera) opisuje następujące

Twierdzenie 58 (Kroneckera-Capellego) *Układ równań liniowych $AX = B$ ma rozwiązanie wtedy i tylko wtedy, gdy rząd macierzy A jest równy rzędowi macierzy rozszerzonej $[A \mid B]$ tego układu*

$$rzA = rz[A \mid B].$$

Przykład 59 *Rozważmy układ dwóch równań z trzema niewiadomymi*

$$\begin{cases} x + 2y + z = 3 \\ x + y = 2 \end{cases}$$

czyli

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 \\ 2 \end{bmatrix}$$

Ponieważ $rzA = 2 = rz[A \mid B]$ (tutaj $A = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{bmatrix}$, $[A \mid B] = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 & 3 \\ 1 & 1 & 0 & 2 \end{bmatrix}$), więc układ posiada co najmniej jedno rozwiązanie.

Przykład 60 *Układ trzech równań z czterema niewiadomymi*

$$\begin{cases} x + 2y + 2w + z = 0 \\ x + y + w = 2 \\ 2x + 3y + 3w + z = 3 \end{cases}$$

czyli

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 & 2 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 0 \\ 2 & 3 & 3 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ y \\ w \\ z \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix}$$

nie posiada rozwiązań, ponieważ $\text{rz} \begin{bmatrix} 1 & 2 & 2 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 0 \\ 2 & 3 & 3 & 1 \end{bmatrix} \neq \text{rz} \begin{bmatrix} 1 & 2 & 2 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 1 & 0 & 2 \\ 2 & 3 & 3 & 1 & 3 \end{bmatrix}$. Rzeczywiście,

$$\begin{aligned} \text{rz} \begin{bmatrix} 1 & 2 & 2 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 0 \\ 2 & 3 & 3 & 1 \end{bmatrix} &= \text{rz} \begin{bmatrix} 1 & 2 & 2 & 1 \\ 0 & -1 & -1 & -1 \\ 0 & -1 & -1 & -1 \end{bmatrix} = \text{rz} \begin{bmatrix} 1 & 2 & 2 & 1 \\ 0 & -1 & -1 & -1 \end{bmatrix} = 2, \\ \text{rz} \begin{bmatrix} 1 & 2 & 2 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 1 & 0 & 2 \\ 2 & 3 & 3 & 1 & 3 \end{bmatrix} &= \text{rz} \begin{bmatrix} 1 & 2 & 2 & 1 & 0 \\ 0 & -1 & -1 & -1 & 2 \\ 0 & -1 & -1 & -1 & 3 \end{bmatrix} = \text{rz} \begin{bmatrix} 1 & 2 & 2 & 1 & 0 \\ 0 & -1 & -1 & -1 & 2 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} = 3 \end{aligned}$$

O ilości rozwiązań układu $AX = B$ mówi natomiast kolejne twierdzenie.

Twierdzenie 61 Niech dany będzie układ równań $AX = B$, gdzie $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$, $X \in \mathbb{R}^n$, $B \in \mathbb{R}^m$. Wówczas,

1. jeśli $\text{rz} A \neq \text{rz}[A \mid B]$, to układ nie ma rozwiązania (jest sprzeczny)
2. jeśli $\text{rz} A = \text{rz}[A \mid B] = n$, to układ ma dokładnie jedno rozwiązanie (jest oznaczony)
3. jeśli $\text{rz} A = \text{rz}[A \mid B] = r < n$, to układ ma nieskończenie wiele rozwiązań (jest nieoznaczony).

Przykład 62 Układ równań z Przykładu 59 posiada nieskończenie wiele rozwiązań, ponieważ $\text{rz} A = \text{rz}[A \mid B] = 2 < 3 = n$.

Metoda eliminacji Gaussa dla układu Cramera

Niech $AX = B$ będzie układem Cramera, w którym A jest macierzą stopnia n .

Rozwiązanie tego układu możemy wyznaczyć w następujący sposób:

- budujemy macierz rozszerzoną układu postaci

$$[A \mid B] = \left[\begin{array}{ccc|c} a_{11} & \dots & a_{1n} & b_1 \\ \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ a_{n1} & \dots & a_{nn} & b_n \end{array} \right]$$

- przekształcamy macierz rozszerzoną do postaci

$$[I \mid X] = \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & \dots & 0 & x_1 \\ \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & \dots & 1 & x_n \end{array} \right],$$

wykonując na jej **wierszach** następujące operacje elementarne

- zamianę dwóch wierszy
- pomnożenie dowolnego wiersza przez liczbę różną od zera
- dodanie do dowolnego wiersza innego wiersza pomnożonego przez dowolną liczbę

Ostatnia kolumna macierzy $[I \mid X]$ jest rozwiązaniem wyjściowego układu równań

Uwaga 63 Przy przekształcaniu macierzy rozszerzonej możemy wykorzystać algorytm Gaussa opisany w części poświęconej wyznaczaniu macierzy odwrotnej

Przykład 64 Korzystając z metody eliminacji Gaussa, rozwiązać układ Cramera postaci

$$\begin{cases} x + y - 2z = 5 \\ 2y + 3z = 6 \\ -x + y - 5z = -3 \end{cases}$$

Zapiszmy najpierw powyższy układ w postaci macierzowej

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 \\ 0 & 2 & 3 \\ -1 & 1 & -5 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 5 \\ 6 \\ -3 \end{bmatrix}$$

Wyznacznik macierzy $\begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 \\ 0 & 2 & 3 \\ -1 & 1 & -5 \end{bmatrix}$ obliczmy stosując sposób "skrócony". Łatwo

sprawdzamy, że $\det \begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 \\ 0 & 2 & 3 \\ -1 & 1 & -5 \end{bmatrix} = -20$. Teraz zastosujemy algorytm Gaussa

$$\left[\begin{array}{cccc} 1 & 1 & -2 & 5 \\ 0 & 2 & 3 & 6 \\ -1 & 1 & -5 & -3 \end{array} \right], \left[\begin{array}{cccc} 1 & 1 & -2 & 5 \\ 0 & 2 & 3 & 6 \\ 0 & 2 & -7 & 2 \end{array} \right], \left[\begin{array}{cccc} 1 & 1 & -2 & 5 \\ 0 & 1 & \frac{3}{2} & 3 \\ 0 & 2 & -7 & 2 \end{array} \right],$$

$$\left[\begin{array}{cccc} 1 & 1 & -2 & 5 \\ 0 & 1 & \frac{3}{2} & 3 \\ 0 & 0 & -10 & -4 \end{array} \right], \left[\begin{array}{cccc} 1 & 1 & -2 & 5 \\ 0 & 1 & \frac{3}{2} & 3 \\ 0 & 0 & 1 & \frac{2}{5} \end{array} \right],$$

$$\left[\begin{array}{cccc} 1 & 1 & -2 & 5 \\ 0 & 1 & 0 & \frac{12}{5} \\ 0 & 0 & 1 & \frac{2}{5} \end{array} \right], \left[\begin{array}{cccc} 1 & 0 & 0 & \frac{17}{5} \\ 0 & 1 & 0 & \frac{12}{5} \\ 0 & 0 & 1 & \frac{2}{5} \end{array} \right].$$

Zatem rozwiązaniem układu jest trójka liczb $x = \frac{17}{5}$, $y = \frac{12}{5}$, $z = \frac{2}{5}$.

Metoda eliminacji Gaussa dla dowolnego układu równań liniowych

Niech $AX = B$, gdzie A jest macierza wymiaru $m \times n$ będzie układem równań liniowych. Układ ten możemy rozwiązać w następujący sposób:

- tworzymy macierz rozszerzoną postaci

$$[A \mid B] = \left[\begin{array}{cccc|c} a_{11} & \dots & a_{1n} & b_1 \\ \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ a_{m1} & \dots & a_{mn} & b_m \end{array} \right]$$

- przekształcamy macierz rozszerzoną do postaci

$$[A' \mid B'] = \left[\begin{array}{cccccc|c} 1 & \dots & 0 & s_{1,r+1} & \dots & s_{1,n} & z_1 \\ \vdots & \ddots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & \dots & 1 & s_{r,r+1} & \dots & s_{r,n} & z_r \\ 0 & \dots & 0 & 0 & \dots & 0 & z_{r+1} \end{array} \right],$$

wykonując na jej **wierszach** następujące operacje elementarne

- zamianę dwóch wierszy
- pomnożenie dowolnego wiersza przez liczbę różną od zera
- dodanie do dowolnego wiersza innego wiersza pomnożonego przez dowolną liczbę
- skreślenie wiersza zerowego
- skreślenie jednego z wierszy równych lub proporcjonalnych

Ostatni wiersz może nie pojawić się lub pojawi się ze współczynnikiem $z_{r+1} \neq 0$.

Wówczas

- a) jeśli $z_{r+1} \neq 0$, to układ jest sprzeczny
- b) jeśli ostatni wiersz macierzy $[A' \mid B']$ nie pojawi się i $n = r$, to układ $[A \mid B]$ posiada jednoznaczne rozwiązanie $x_1 = z_1, \dots, x_n = z_n$
- c) jeśli ostatni wiersz macierzy $[A' \mid B']$ nie pojawi się i $n > r$, to układ $[A \mid B]$ ma nieskończenie wiele rozwiązań, przy czym niewiadome $x_1, \dots, x_r$ zależą od pozostałych niewiadomych $x_{r+1}, \dots, x_n$, a mianowicie

$$\begin{bmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_r \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} z_1 \\ \vdots \\ z_r \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} s_{1,r+1} & \dots & s_{1,n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ s_{r,r+1} & \dots & s_{r,n} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_{r+1} \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix}.$$

Uwaga 65 Dopuszcza się też w metodzie Gaussa zamianę kolumn, ale wówczas należy pamiętać o zamianie niewiadomych. Podane wyżej przypadki b) i c) należy zmodyfikować w takiej sytuacji. Taki zabieg należy wykonać n.p. w sytuacji, gdy brak jest elementu niezerowego w kolejnej kolumnie, co powoduje niemożność ustawienia kolejnej jedynki na przekątnej.

Przykład 66 Rozwiązać metodą eliminacji Gaussa układ równań

$$\begin{cases} x + 2y + 3z - t = -1 \\ 3x + 6y + 7z + t = 5 \\ 2x + 4y + 7z - 4t = -6 \end{cases}$$

Postać macierzowa układu jest następująca

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 & -1 \\ 3 & 6 & 7 & 1 \\ 2 & 4 & 7 & -4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ y \\ z \\ t \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -1 \\ 5 \\ -6 \end{bmatrix}.$$

W konsekwencji macierz rozszerzona jest postaci

$$\left[\begin{array}{cccc|c} 1 & 2 & 3 & -1 & -1 \\ 3 & 6 & 7 & 1 & 5 \\ 2 & 4 & 7 & -4 & -6 \end{array} \right]$$

Zastosowanie algorytmu Gaussa daje

$$\begin{aligned} & \left[\begin{array}{cccc|c} 1 & 2 & 3 & -1 & -1 \\ 0 & 0 & -2 & 4 & 8 \\ 0 & 0 & 1 & -2 & -4 \end{array} \right], \quad \left[\begin{array}{cccc|c} 1 & 2 & 3 & -1 & -1 \\ 0 & 0 & -2 & 4 & 8 \\ 0 & 0 & 1 & -2 & -4 \end{array} \right], \\ & \left[\begin{array}{cccc|c} 1 & 3 & 2 & -1 & -1 \\ 0 & -2 & 0 & 4 & 8 \end{array} \right], \quad \left[\begin{array}{cccc|c} 1 & 3 & 2 & -1 & -1 \\ 0 & 1 & 0 & -2 & -4 \end{array} \right], \\ & \left[\begin{array}{cccc|c} 1 & 0 & 2 & 5 & 11 \\ 0 & 1 & 0 & -2 & -4 \end{array} \right]. \end{aligned}$$

Mamy więc przypadek c) i w konsekwencji

$$\begin{bmatrix} x \\ z \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 11 \\ -4 \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} 2 & 5 \\ 0 & -2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} y \\ t \end{bmatrix}$$

czyli

$$x = 11 - 2y - 5t$$

$$z = -4 + 2t$$

$$y \in \mathbb{R}$$

$$t \in \mathbb{R}$$

Innymi słowy, zbiór rozwiązań jest postaci

$$\{(x, y, z, t); x = 11 - 2y - 5t, z = -4 + 2t, y \in \mathbb{R}, t \in \mathbb{R}\}.$$